

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2008 r. — LATGA-A przeciwko Komisji**(Sprawa T-419/08)**

(2008/C 313/76)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Lietuvos Aurių Teisių Gynimo Asociacijos Agentūra (LATGA-A) (Wilno, Litwa) (przedstawiciel: M. Favart, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 3 decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (sprawa COMP/C2/38.698 — CISAC); oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze strona skarżąca wnosi na podstawie art. 230 WE o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. (sprawa COMP/C2/38.698 — CISAC) dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG. Skarżąca kwestionuje konkretnie ustalenia Komisji zawarte w art. 3 zaskarżonej decyzji stanowiącym, że terytorialne rozgraniczenia wzajemnych upoważnień do reprezentacji udzielanych przez jeden związek autorów na rzecz drugiego stanowią uzgodnioną praktykę naruszającą art. 81 WE i art. 53 EOG.

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez stronę skarżącą są identyczne jak te, które podniosła strona skarżąca w sprawie T-415/08 IMRO przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2008 r. — SAZAS przeciwko Komisji**(Sprawa T-420/08)**

(2008/C 313/77)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Združenje skladateljev, avtorjev in založnikov za zaščito avtorskih pravic Slovenije (Sazas) (Trzin, Słowenia) (przedstawiciel: adwokat M. Favart)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 3 decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (Sprawa COMP/C2/38698 — CISAC);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszej skargi skarżąca wnosi na podstawie art. 230 WE o stwierdzenie nieważności art. 3 decyzji Komisji C(2008) 3435 z dnia 16 lipca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (Sprawa COMP/C2/38698 — CISAC) zarzucającej 24 związkom CISAC⁽¹⁾ — włącznie ze skarżącą — mającym siedziby na terytorium EOG branie udziału w uzgodnionej praktyce „koordynacji podziałów terytorialnych w ramach zawieranych przez związki autorów umów o wzajemnej reprezentacji określających, że licencje ograniczone są do terytorium państwowego każdej ze spółek zarządzających”.

Główne zarzuty i argumenty są podobne lub identyczne w stosunku do tych, które podniesione zostały w sprawie T-413/08.

⁽¹⁾ Międzynarodowa Konfederacja Związków Autorów i Kompozytorów („CISAC”).

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2008 r. — Performing Right Society przeciwko Komisji**(Sprawa T-421/08)**

(2008/C 313/78)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Performing Right Society (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci J. Rivas Andrés i M. Nissen)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (Sprawa COMP/C2/38.698 — CISAC) z powodu braku podania daty, w której naruszenie zostało zapoczątkowane i co za tym idzie, braku ustalenia czasu jego trwania;

- stwierdzenie nieważności art. 3 lub art. 4 ust. 2 decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (Sprawa COMP/C2/38.698 — CISAC);
- tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności art. 3 lub art. 4 ust. 2 decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (Sprawa COMP/C2/38.698 — CISAC) w zakresie, w jakim odnosi się ona do strony skarżącej;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

W ramach trzeciego zarzutu podniesionego przez skarżącą środki prawne ustanowione przez art. 4 ust. 2 zaskarżonej decyzji prowadzą do niepewności prawnej, są nieuzasadnione, nie są niezbędne lub proporcjonalne dla celu zakończenia zarzucanego naruszenia.

W ramach czwartego zarzutu skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła jej prawo do bycia wysłuchaną poprzez niepoinformowanie jej o powodach braku akceptacji zaproponowanych zobowiązań.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003, L 1 s. 1).

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszej skargi skarżąca na podstawie art. 230 WE wnosi o stwierdzenie nieważności w całości lub częściowo decyzji Komisji C(2008) 3435 z dnia 16 lipca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (Sprawa COMP/C2/38.698 — CISAC).

W ramach pierwszego zarzutu skarżąca twierdzi, iż uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie zawiera argumentów pozwalających na stwierdzenie istnienia naruszenia odnoszącego się do któregośkolwiek z następujących trzech sposobów używania: transmisji satelitarnej, retransmisji internetowej lub droga kablową. Z tego względu skarżąca wnosi, że Komisja nie dostarczyła dowodów odnoszących się do mającej jej zdaniem miejsce uzgodnionej praktyki obejmującej wszystkich członków CISAC z terytorium EOG i polegającej na ograniczeniu przez nich zakresów ich wzajemnych kompetencji do terytoriów państw, w których poszczególni członkowie mają siedzibę. Zdaniem skarżącej stanowi to błąd w ustaleniach oraz naruszenie art. 81 WE oraz art. 253 WE. Skarżąca twierdzi, że zachowania poszczególnych członków CISAC z terytorium EOG nie pokrywają się, na co wskazują wyjątki od podziału terytorialnego wspomniane także w samej zaskarżonej decyzji. Poza tym skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza także art. 2 i art. 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 (¹) gdyż nie posiada ona odpowiedniego uzasadnienia ze względu na brak podania w niej daty początku naruszeń i co za tym idzie, czasu ich trwania, co w szczególności odnosi się do uzgodnionej praktyki.

W ramach drugiego zarzutu skarżąca twierdzi, że uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest błędne, jako że nie udowadnia, iż skarżąca brała udział w uzgodnionej praktyce, która miała mieć miejsce. Następnie zdaniem skarżącej jej zachowanie można wyjaśnić w inny rozsądny sposób aniżeli poprzez stwierdzenie istnienia uzgodnionej praktyki, a mianowicie, że dokonywała ona wyborów, które są korzystniejsze z handlowego punktu widzenia. Ponadto podnosi ona, że w zgodzie z utrwalonym orzecznictwem Komisja powinna była ustalić, czy wyznaczenie jednego lub więcej dodatkowych podmiotów zbiorowego zarządzania w celu umożliwienia rywalizacji zarówno z miejscowym podmiotem zbiorowego zarządzania, jak i z podmiotem bezpośrednio udzielającym licencji stanowi z punktu widzenia działalności gospodarczej jednostkowe zachowanie, które jest racjonalne.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2008 r. — INTER-NETT 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft przeciwko OHIM — Unión de Agricultores, S.A. (HUNAGRO)

(Sprawa T-423/08)

(2008/C 313/79)

Język skargi: węgierski

Strony

Strona skarżąca: INTER-NETT 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft (Mór, Węgry) (przedstawiciel: adwokat E. Petruska)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Unión de Agricultores SA.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 lipca 2008 r. (R 71/2008-2);
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: INTER-NETT 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „HUNAGRO” dla towarów i usług z klas 29, 31 i 35 — zgłoszenie nr 004508917